

[Bertel Dahlgaard.]

med mig i, at alt Nybyggeri i den kommende Tid, alt Landbrugets Erhvervsbyggeri, bør være skattefrit. Det var det, mit oprindelige Forslag gik ud paa, men jeg har ikke mødt nogen som helst Forstaaelse deraf hos det ærede Medlem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 om en ændret Affattelse af Lovforslaget

forkastedes med 106 Stemmer mod 24.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ændret Affattelse af Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 Stemmer. 24 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Det ændrede Lovforslags §§ 1 og 2 og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anvendelsen af de Beløb, der tilfalder Kommunerne som Efterbetaling af for lidt erlagt Kommuneskat m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2604; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 229).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Norlev, Søren Olesen og Starcke:*

Ny Paragraf.

Foran § 1 indsættes som ny Paragraf:
"§ 00.

Af de Beløb som i Skatteaarene 1945-46—1948-49 vil være at efterbetale til Kommunerne som for lidt erlagt Kommuneskat, vil Halvdelen efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler være at tilbagebetale de Skatteydere, som i det samme Tidsrum ikke har skullet efterbetale for lidt erlagt Kommuneskat. Den anden Halvdel tilfalder paagældende Kommune."

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Edvard Sørensen): Udvalget har haft et Samraad med Indenrigsministeren, og under dette Samraad drøftede man Retningslinierne for Beløbenes Udbetaling til Kommunerne og har ogsaa fremkaldt Udtalelser om, at Indenrigsministeren, inden han udsender Retningslinier, vil føre Forhandling med de kommunale Organisationer.

Udvalget indstiller, efter at vi har haft dette Samraad, Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Søren Olesen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at begrunde det af os stillede Ændringsforslag. De nuværende Skattelove er jo i mange Forhold uretfærdige, idet de straffer Flid, Sparsommelighed og Ærlighed. Store Indtægter betaler ganske vist en høj Skat, men det medfører dog ikke for disse Folk personlige Afsavn, hvad Skattebetalingen ofte gør for dem med de mindre Indtægter. I Kommunerne paa-ligner man jo Skat efter Behov, og naar nu en Del har unddraget sig deres Skattepligt, er det gaaet ud over de øvrige Skatteydere, især Arbejdere og Tjenestemænd og andre Lønmodtagere, hvis Indtægter bliver beskattet til sidste Øre, og saa i øvrigt ærlige Skatteydere. Det har hidtil været Praksis, at man kunde faa tilbagebetalt, hvad man har betalt for meget, lige saa vel som man maa efterbetale, naar man har betalt for lidt, men det Lovforslag, som nu er fremme, knæsætter det Princip, at Bordet fanger; man kan nok faa Lov at betale, hvis man har betalt for lidt, men man kan ikke gøre Krav paa det, man er blevet snydt for; det er nemlig slet ikke Kommunerne, der er blevet snydt, de har faaet det, de har paa-lignet hvert Aar, men det er de øvrige Skatteydere, der er blevet narret, og saa er det en lille Trøst, at man siger til dem: I skal betale jeres Skat med Glæde — det vil i dette Tilfælde sige, at de skal lade sig snyde med Glæde, og det er dog mere, end man kan forlange. Hvis man ønsker, Landets Borgere skal være ærlige og lovlydige, maa Loven først og fremmest være ærlig, som det allerede blev udtalt for 700 Aar siden, men denne Lov er ikke helt ærlig, idet den ikke øver Ret mod dem, der er blevet forfordelt, maaske gennem mange Aar, og hvis vi ikke faar en øget Kontrol, vil det vel ogsaa fortsætte i Fremtiden, ja, det forlyder, at der er enkelte Kommuner, hvor alle Kommunalbestyrelsesmedlemmerne har været Skattesnydere.

Det er for at øve Ret i dette Forhold,